Boží vize pro Církev

Poznávání Ježíše a proměna životů (Mt 16,13-20)

(1) Vize a vizionáři

- Víte co mají s touto bohoslužbou společného *bratři Wrightové, Tomáš Baťa, Elon Musk, Nikola Tesla, Steve Jobs* nebo dokonce *Jára Cimrman?* Byli či jsou to vizionáři, kteří změnili svůj sen o budoucnosti v realitu, jež změnila naše životy.
- Jestli mi nevěříte, zkuste si představit svět bez letecké dopravy, moderní dopravní infrastruktury, elektřiny, počítačů a dalších věcí. Vizionáři jsou považováni za podivíny, snílky a blouznivce, kteří ale mění svět, protože se nezastaví, když lidé říkají, že to nejde.
- *Vize je životně důležitá pro budoucnost. Vize nám dává obraz budoucnosti, která může být*. Když nadchne lidi, stává se neuvěřitelnou hybnou silou, jež dokáže zázraky.
- ***Bůh má se světem, se svou církví i s námi své plány a vize.*** My do nich častokrát nevidíme, častokrát nás to trápí a bolí; občas se nám dá poznat v celé své kráse a vloží nám do srdcí vize, které formují jeho království zde na zemi. Takové vize bývají obrovské a daleko převyšují naše schopnosti a možnosti; avšak *nic není nemožné pro Otce s vysokým postavením a neomezenými zdroji.*
- Jeden z aspektů *Boží vize se světem souvisí s tím, aby lidem nikdo a nic nebránilo přicházet k Ježíši;* dnes se podíváme na další aspekt *Boží vize,* která se bude týkat nebeského Otce, Ježíše a nás – společenství Církve.

Biblický text: Mt 16,13-20

Když se potom Ježíš přiblížil k Césareji Filipově, zeptal se svých učedníků: *„Za koho mne lidé pokládají?“* [14] Oni odpověděli: *„Někteří za Jana Křtitele, druzí za Elijáše, jiní za Jeremjáše nebo jiného z proroků.“* [15] *„A vy?“* chtěl Ježíš vědět. [16] Šimon Petr zvolal: *„Ty jsi Kristus, Syn živého Boha!“* [17] *„Raduj se, Šimone,“* řekl Ježíš. *„To nemáš ze sebe, tu pravdu ti dal poznat sám Bůh.* [18-19] *Ty jsi Petr a tvé jméno připomíná skálu. Svou církev zbuduji na Skále a žádná ďábelská moc ji nezničí. Kdekoliv se bude zvěstovat pravda, kterou jsi vyznal o mně, otevřou se lidem dveře do Božího království. Těm, kdo ji odmítnou, oznámíš soud, a ty, kdo ji přijmou, ujistíš o Boží milosti. Co se rozhodne zde na zemi, bude platit i v nebi.“* [20] Svým učedníkům potom přikázal, aby zatím nikomu neříkali, že on je očekávaný Mesiáš.

Ježíš chodil po zemi s vizí a zvěstí o Božím království; s evangeliem o tom, že ***Bůh může již teď a tady udělat něco nádherného s našimi životy***. Procházel městy a vesnicemi a svou zvěst dokazoval zázraky a znameními. A šly za ním davy. Ježíš nepřinesl jen suché učení, byla v něm moc, která měnila životy.

Čím dál víc lidí, kteří se s Ježíšem setkali trápily otázky po jeho identitě: *„Kdo to jenom je, že ho i živly poslouchají? Kdo to jenom je, že dokáže uzdravit? Kdo to jenom je, že se ho i démoni bojí? Kdo to jenom je, že jeho učení má takovou moc?“* ***„Kdo je ten, komu tak věřím?“***[1] *„Kdyby ti Ježíš položil stejnou otázku, jak bys odpověděl? Je Ježíš tvým Pánem a Spasitelem?“*[2]

Ježíš toto napětí samozřejmě vycítil, a proto se zeptal svých učedníků. A udělal to skvěle! Začal otázkou po veřejném mínění a pak šel hlouběji. *Je snazší povídat o tom, co o Ježíši říkají druzí.* Jenže za to, co říkají druzí se nejde donekonečna schovávat. *Nakonec je na každém z nás, zda se k Ježíši přihlásíme vírou a* přijmeme, co o něm svědčí Bible, Církev a především Ježíš sám.

1 Mrázek, Jiří. *ČEK Matouš,* s. 282.

2 *SNC Studijní Bible,* s. 1332.

Kdo to tedy jen je, komu tak věříme? A proč o něm tolik mluvíme? *Ježíšův příběh mě fascinoval od doby, co jsem mu uvěřil. Fascinovala mě Bible, a to byl také jeden z důvodů, proč jsem jí chtěl studovat a šel jsem na teologii. Chtěl jsem tento příběh sdílet s kde kým. Rád jsem citoval nejrůznější autory, co o Bibli a o Ježíši mluvili a psali, rád jsem opakoval, co kázali moji oblíbení kazatelé. I u nás v Pochodni jsem rád mluvil o tom, kdo co kde řekl a kdo co napsal. Rád jsem užíval v kázáních všechny chytré Němce, co tak moc ovlivnili teologii.*

Jenže změna přichází, když přestanete mluvit o druhých a začnete mluvit o své víře. Změna přijde, když se přestanu nezaobírat veřejným míněním teologické obce o Ježíši, ale když se rozhoduji věřit a o víře vydávat svědectví. K tomu chci povzbudit i Vás. Najděte svou odpověď. Kým je pro Vás Ježíš? Co si o něm myslíte? Čemu o něm Věříte? Jak je živý ve vašich životech? Jak je mění? A jak mění Vaše okolí? To jsou životodárné příběhy svědectví, ke kterým Vás chci povzbudit!

(2) Poznání: Bůh zjevuje, kým je Ježíš

Veřejné mínění o Ježíši nebylo vůbec špatné; byl spojován s velikými postavami a hrdiny svého lidu: s *Jeremiášem, Eliášem, Janem Křtitelem a dalšími.* Petr však přímo odpovídá na otázku po Ježíšově identitě jménem všech učedníků: ***„Ty jsi Kristus, Syn živého Boha!“*** A odpověď je to správná. Ježíš je Mesiáš, Boží Syn. On Petra za správnou odpověď pochválil a povzbudil ho. Na konci našeho textu však jedním dechem dodává něco velice zajímavého: *aby si to učedníci nechali pro sebe,* protože *zatím nechápou, co to znamená být Mesiášem.*

Bůh zjevuje, kým je Ježíš. Kdo pozná, kým je Ježíš, najde v něm radost a požehnání. Ježíš říká Petrovi: *„Raduj se!“*, ale ta slova[3] jdou přeložit také jako *„jsi požehnaný, radostný, šťastný, blahoslavený.“* Na začátku svého slavného *kázání na hoře* začíná sérií výroků, kde mluví o tom, že *ten, kdo u Boha najde přízeň, je šťastný, požehnaný.* To je nyní i Petr, protože poznal Ježíše.

Poznání, že Ježíš je Božím Synem a Mesiášem je Božím darem pro nás. Jako křesťané jsme součástí tohoto Božího daru poznávání se – když o Ježíši šíříme svědectví. ***Bůh nám dává poznat, kým je:*** *přišel na svět jako jeden z nás (Ježíš z Nazaretu); inspiroval svatopisce, aby sepsali Bibli* ***a pověřil Církev, aby o něm nesla svědectví pro celý svět.***

Bůh nám dává poznat, kým skutečně je Ježíš – a díky němu, kým je sám Bůh. Bůh nám zjevuje sám sebe jako naději. Ukazuje nám světlo na konci tunelu, ve kterém tápeme. *Součástí Boží vize pro Církev a našeho poslání je, abychom si toto radostné poznání nenechávali pro sebe, ale aby se stalo součástí našich životů. Z toho přijmeme požehnání nejen my, ale i lidé kolem nás.*

Protože žijeme v kultuře, jež má křesťanské kořeny, není pro nás slovo Mesiáš tak matoucí jako pro Ježíšovy učedníky. Mesiáš pro nás není především *válečník*, který by přišel a vyhnal Římany pryč. Mesiáš není ani *politický vůdce*, který by dal do pořádku zkorumpovanou státní moc. Není ani *revolucionářem* v pravém slova smyslu.

Mesiáš je ten, kdo nás zachrání. Ten, kdo přichází jako toužený spasitel do našich situací, ze kterých se nemůžeme vyhrabat sami. Ten, který přináší opravdovou revoluci až do našich srdcí; přináší revoluci která přináší mnohem hlubší proměnu, než jakou dokáže nastolit sebelepší válečník či politický lídr.

Ta proměna je nabízena i nám. Ať už si s sebou neseme nějaká zranění, bolest, hříchy, závislosti či *cokoli*, co nás svazuje a brání nám najít radost ze života, *Ježíš přichází a chce se stát odpovědí i do těchto situací.* Může přijít i do našich životů.

3 Mt 16,17b (NA[28]): μακάριος εἶ

Ježíš do mého života přišel před 14 lety a změnil jej od základů. Dal se mi poznat a proměnil mé srdce. Z introverta s vadou řeči, co se nejraději hrabal v počítačích si povolal člověka, který je hrdý na to, že může být při tom, když Bůh dělá velké věci. Ježíš může přijít ještě dnes i do vašeho života. A může teď a tady udělat něco krásného ve vašich životech, když mu budete důvěřovat!

(3) Na skále: Ježíš buduje svou církev

Mám moc rád to, jak Ježíš odpověděl Petrovi. Nejprve zamíří k Bohu, pak k Petrovi a nakonec ke svým plánům. Petrovi říká, že to životodárné poznání, kým je Ježíš nemá ze sebe, ale dostalo se mu jej od Boha. Pak říká, že je skálou, a na Skále zbuduje svou Církev. Jenže co ta sákla znamená?

„Křesťané spatřují ve skále, na níž Ježíš postaví svou církev buď Ježíše samého (pro jeho dílo záchrany a smrt na kříži), nebo Petra (prvního velkého vůdce Církve v Jeruzalémě), nebo vyznání víry, které stejně jako Petrovo zazní z úst všech dalších pravých věřících. … Všichni věřící jsou spojeni vírou, že Ježíš Kristus je jejich Zachráncem.“[4]

Podívejme se na to ještě z jiné perspektivy: Skála je pevný útvar, kterým nic neotřese. V tomto smyslu mají všechny tyto pohledy něco do sebe: ***Ježíš je tou skálou; víra v Ježíše je tou skálou; a svědectví o Ježíši je tou skálou, na které Ježíš buduje svou Církev.*** Navazuje na tradice žalmistů, kteří v Bohu spatřovali skálu, útočiště před nepřáteli, bezpečí. Když Ježíš zakončil své *kázání na hoře*[5], prohlásil svá slova za skálu, na které mají stavět jeho následovníci svůj život.

Na to můžeme navázat i my – moje svědectví, svědectví mých přátel, svědectví Církve za uplynulá dvě tisíciletí, svědectví pisatelů Bible – to všechno svědčí o Ježíši. *On je tou skálou, na které když postavíme svou vírou, životní bouře námi neotřesou.* Jan ve svém evangeliu a ve svých listech nejčastěji psal o spojení víry v Ježíše a věčném životu, který s ní souvisí. ***Kdo věří Ježíši, má život.***

Víra v Ježíše je tou neotřesitelnou skálou, která sjednocuje tak rozmanité společenství, jakým je jeho Církev. Na tomto základě víry a svědectví buduje svou církev – společenství těch, které Bůh povolal.

(4) Klíče: Církev pokračuje v Ježíšově dílu

Posledním tématem, které bych chtěl zmínit je ***autorita klíčů,*** kterou Ježíš svěřuje Petrovi. *Ježíš nám věří; svěřuje nám klíče od brány do svého království* – svědectví, které může brány otevřít anebo přibouchnout před nosem. *Nechci být tím, kdo někomu zabouchne dveře do Božího království.*

Co ale ty klíče znamenají? *„O tomto verši se diskutuje již celá staletí. Podle některých jsou „klíče“ symbolem autority k vykonávání kázně v církvi…, podle jiných označují autoritu oznamovat odpuštění hříchů … Další jsou přesvědčeni, že by mohly představovat právo přivádět lidi do Božího království zvěstováním poselství Božího slova…“*[6] Všechny tyto výklady mají něco do sebe, protože souvisí s tím stát na skále.

Vraťme se tedy zpět na Skálu. *Je to sám Ježíš, který buduje své společenství,* kterým ani brány pekel neotřesou. *Je to Ježíš, kdo nám* svým příchodem, životem, službou, smrtí a vzkříšením *prošlápnul cestu do nebeského království a kdo nám otevřel jeho brány.*

Věřím, že tato autorita klíčů spíš souvisí s naší zodpovědností a posláním *nenechat si zprávu o tom pro sebe.* Je smutné, když se Ježíšovi následovníci svou praxí zaseknou na té části: *„nikomu*

4 *SNC Studijní Bible,* s. 1332.

5 Srov. Mt 5-7; zvl. 7,21-27.

6 *SNC Studijní Bible,* s. 1333.

o tom neříkejte.“ Toho nechci být součástí a dokud to bude záležet na mě, budu se do posledního snažit o pravý opak.

„Není v naší moci před někým nebeské království otevřít nebo zavřít, ale můžeme druhým pomáhat nalézt cestu dovnitř. Pro všechny, kdo věří v Krista a řídí se jeho slovy, jsou nebeské brány otevřeny dokořán.“[7]

Ježíš nás jako své učedníky posílá do světa, abychom se o tu skvělou zprávu podělili. Po vzkříšení učedníci slyšeli Ježíšova slova velkého poslání:

„Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Proto jděte a získávejte mi následovníky ve všech národech, křtěte je ve jméno Otce, Syna i Ducha svatého. Veďte tyto nové učedníky k tomu, aby poslouchali všechny příkazy, které jsem vám dal. A spoléhejte na to, že já jsem vždy s vámi až do konce světa.“[8]

Kromě toho, že nás ujišťuje, že mu patří veškerá moc, toho, že bude s námi až do konce nám ještě k tomu poslání dává sílu k naplnění toho poslání. Dává nám Ducha svatého, který je naší mocí, naším průvodcem, rádcem a tím, kdo v nás působí Boží mocí k oslavě Ježíše a Boha Otce: *„Teď dostanete Ducha svatého a s ním zvláštní sílu k tomu, abyste se stali mými vyslanci nejen v Jeruzalémě, ale v celém Judsku, v Samařsku a po celém světě.“*[9]

Na dnešním textu můžeme vidět, že všechno směřuje k oslavě samotného Boha, jíž jsme součástí: ***(1) Bůh nám dává poznat Ježíše*** (dává nám poznat, že je Mesiášem a Božím Synem); ***(2) Bůh buduje svou Církev*** a díky ní se ***(3) dává poznat celému světu***.

Protože Bůh zjevuje, kým je Ježíš, a Ježíš buduje svou Církev, Církev musí pokračovat v jeho díle. Boží vizí pro Církev je, aby se stala směrovkou k dokořán otevřené bráně života v království nebeském.

Pojďme jako Církev svědčit o této bráně k životu! Ježíš se může stát skálou našich životů, kterými pak neotřese žádná životní bouře. *Nechme Ježíše přetvářet naše životy i naše společenství způsobem, jež oslaví Boha!* Ta dobrá zpráva je jak pro každého, ať už se za Ježíšova následovníka považujete nebo ne.

Ať už procházíte jakoukoli životní bouří, ať už vás svazují jakékoli pochybnosti nebo obavy, chtěl bych Vás vyzvat k tomu, abyste dali Ježíši šanci do těchto situací promluvit. Věřte mi, že pak se na Vás Bůh usměje a vnese vám do života světlo, jež vše změní. Ještě dnes může ve vašem životě udělat něco úžasného! Najděte svou odpověď na otázku Ježíšovy identity. Řekněme Ježíši své ano a nechte jej promluvit a přinést životodárnou proměnu do svých životů! Amen.

7 *Ibid.*, s. 1333.

8 Mt 28,18b-20.

9 Sk 1,8.